

การจัดการดิน

หลังน้ำท่วมพื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง

อ่านข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

น้ำลดแล้ว...
การจัดการดูแล
เป็นสิ่งสำคัญ

มันสำปะหลัง

พืชเศรษฐกิจที่มีระบบรากต้องการการระบายอากาศที่ดี
ไวต่อสภาพน้ำท่วมขัง

หากเกิดน้ำขังในแปลงเพียง 3-7 วัน

จะส่งผลให้รากและหัวขาดออกซิเจน เริ่มเน่าเสีย และต้นทึงใบ
ตายยกแปลง

ความเสียหาย

- หัวเน่า** : รากสะสมอาหารและหัวมันสำปะหลังเน่าเปื่อยอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ต้นมันทึงใบ และตายในที่สุด
- โครงสร้างดินอัดแน่น** : การเดินหรือน้ำเครื่องจักรหนักลงแปลงขณะดินชื้นสูง จะทำลายโครงสร้างดินอย่างหนัก
เกิดชั้นดินดาน และแน่นทึบ
- การสะสมและแพร่กระจายของเชื้อโรค** : สภาพความชื้นสูงเหมาะแก่การเจริญเติบโตและการแพร่กระจายของ
เชื้อราสาเหตุโรคพืชทางดิน โดยเฉพาะเชื้อ *Phytophthora palmivora* และ *Fusarium spp.* สาเหตุโรคหัวเน่าโคนเน่า
- การสูญเสียธาตุอาหารพืช** : น้ำท่วมขังและน้ำไหลผ่านจะชะล้าง ไนโตรเจน โพแทสเซียม อินทรีย์วัตถุ และจุลินทรีย์
ที่มีประโยชน์ในดินไปกับน้ำ

ผลกระทบ

- ผลกระทบระยะสั้น** : ผลผลิตเสียหายสิ้นเชิง ไม่สามารถเก็บเกี่ยวหรือส่ง
โรงงานแปรรูปได้ เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจ
- ผลกระทบระยะยาว (ดินเสื่อมโทรมสะสม)** : ดินแน่นแข็ง รากชอนไชยาก
ระบายน้ำและอากาศได้แยลง ส่งผลให้มันสำปะหลังที่ปลูกในฤดูกาลถัดไป
สร้างหัวได้น้อย
- โรคระบาดซ้ำซาก** : เชื้อโรคพืชที่ตกค้างในดินและซากพืชเดิมจะสร้างสปอร์
ทนทาน หากไม่ปรับปรุงดิน มันสำปะหลังรอบใหม่จะติดโรค ได้ง่าย
และรวดเร็วขึ้น

วิธีแก้ไข & แนวทางฟื้นฟู

- เร่งระบายน้ำออกจากแปลง** : เพื่อให้น้ำตกค้างไหลออกจากแปลงให้เร็ว
ที่สุด
- งดใช้เครื่องจักรหนัก** : ห้ามนำรถไถหรือเครื่องจักรขนาดใหญ่เข้าพื้นที่
ขณะดินยังเปียกชื้น เพื่อป้องกันการเกิดชั้นดินดาน
- เคลียร์แปลงและตัดวงจรโรค** : ขุดถอนและเก็บกวาดซากต้นออกไป
ทำลายหรือเผาออกแปลง ลดการสะสมของสปอร์เชื้อรา
- เพิ่มอินทรีย์วัตถุและฟื้นฟูจุลินทรีย์ดิน** : ใส่ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก
อัตรา 1-2 ตัน/ไร่ เพื่อปรับโครงสร้างดินให้ร่วนซุย
- ปลูกปอเทือง** อัตรา 3-5 กก./ไร่ หรือ ถั่วพราง อัตรา 8-10 กก./ไร่
เพื่อเพิ่มไนโตรเจน และโคกลบช่วงเริ่มออกดอก (อายุ 50-60 วัน)
ทิ้งไว้ 1-2 สัปดาห์ก่อนปลูกพืชหลัก

